

Омельченко К. Ю.

Національний університет харчових технологій

Доктрина максимізації прибутковості хлібопекарних підприємств

Кожен господарюючий суб'єкт, майже у всіх випадках, метою своєї діяльності визначає отримання прибутку для задоволення власних фінансових потреб самого підприємства або фінансових потреб працюючого колективу. Не винятком є і хлібопекарні підприємства, які функціонують на території країни.

Успішне управління прибутковістю діяльності хлібопекарних підприємств – це система елементів, а щоб вдосконалити сам механізм управління, треба поліпшувати його складові. Тому, варто запропонувати доктрину, за допомогою яких прибутковість хлібопекарних підприємств буде мати можливість поступово збільшуватися.

Першочерговим завданням є збільшення ролі планування прибутку хлібопекарних підприємств. Під підвищенням прибутку в поточному та перспективному плануванні розуміється використання системи всіх резервів зниження затрат, а також вплив джерел підвищення прибутку шляхом проведення систематичного аналізу.

За умов ринкової системи господарювання підприємство самостійно розробляє план прибутку, використовуючи у якості основи для його формування:

виробничі потужності та їх структуру;

системи державних замовлень;

державні капітальні вкладення для нового будівництва, вирішення задач;

результати підприємницької роботи щодо організації матеріально-технічного оснащення, торгівлі, транспорту, а також інших підприємств у

зв'язку з встановленням довготермінових господарських зв'язків та заключення договорів поставки;

матеріали аналізу підприємницької діяльності про внутрішні джерела виробництва та збільшення накопичень;

планування розрахунків показників інших розділів проекту планування економічного та соціального розвитку підприємства.

Слід відмітити, що оптимальний розмір запланованого прибутку здійснюється на основі розрахунку обсягу виробництва, економічного та ефективного використання матеріальних, трудових або фінансових ресурсів, а також раціонального управління витратами.

Треба пам'ятати, що будь-який процес господарювання існує в законодавчому середовищі, яке формує кожна держава світу. Від цього напряду залежать всі етапи планування, розподілу та використання прибутку, а також забезпечення належного рівня прибутковості продукції.

Нині законодавство країни у сфері виробництва та реалізації хліба і хлібобулочних виробів врегульоване такими Законами України, як "Про стимулювання розвитку сільського господарства", "Про якість та безпеку харчових продуктів і продовольчої сировини", "Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення", "Про захист прав споживачів", "Про стандартизацію", "Про підтвердження відповідності", "Про акредитацію органів з оцінки відповідності", "Про ліцензування певних видів господарської діяльності" та іншими чинними нормативно-правовими актами та документами.

Ці закони повністю координують та диктують хлібопекарним підприємствам відповідні рамки їх діяльності. Така законодавча база, яку має країна на даний час неспроможна повною мірою захистити виробників хлібопродуктів від відповідного диктату з боку держави, що знаходить своє відображення саме в ціновій політиці на хлібобулочні продукти.

Проте, спеціалізованого та чинного Закону, який би визначав правові, фінансові, цінові та організаційні основи забезпечення належної якості і безпеки хліба та хлібобулочних виробів для життя, здоров'я населення і довкілля під час їх виробництва, переробки, транспортування, пакування, зберігання та реалізації, а також ввезення на митну територію України або вивезення із неї, на даний час немає.

Закон України "Про хліб та хлібобулочні вироби" був поданий на розгляд Верховній Раді України ще 16 березня 2004 року та отримав реєстраційний номер 5270. У всесвітній мережі інтернет вже навіть можна знайти зміни та доповнення до цього проекту Закону.

Зокрема, даний Закон містить такі ключові та необхідні моменти, без яких нинішня хлібопекарна галузі перебуває у непевному та нестабільному стані, як:

- вимоги до показників якості і безпеки хлібопекарних підприємств;
- вимоги до пакування і маркування хлібопекарних продуктів;
- вилучення з обігу, переробка, утилізація, знищення або подальше використання хлібу та хлібобулочних виробів;
- вимоги до технічного оснащення та супутніх матеріалів;
- обов'язки суб'єктів господарювання у відповідній сфері;
- атестація хлібовиробників та їх реєстр;
- державний контроль та державна підтримка хлібопекарних підприємств;
- відповідальність за порушення чинного законодавства;
- регулювання цін тощо.

З вищенаведених складових Закону найактуальнішими можна назвати такі пункти, як: державна підтримка хлібопекарних підприємств, міжнародне співробітництво у сфері забезпечення належної якості і безпеки хліба та хлібобулочних виробів, оскільки Україна вже вступила до Світової Організації Торгівлі та регулювання цін.